

[Statsministeren.]

målet om de forhandlinger, der fandt sted i udvalget. Det ærede medlem sagde, at jeg var uforberedt; det ved det ærede medlem meget godt ikke er rigtigt. Man skal jo ikke sige for meget om sig selv, men jeg tror ikke, der er mange statsministre, der har haft samråd med et udvalg, der har vidst så meget om de forskellige ting, som jeg gør, og svaret så præcist og øjeblikkeligt på spørgsmålene; det ved det ærede medlem også godt. Er det så ikke lidt „personligt“ at sige om statsministeren, at han er uforberedt, når han ikke er det og hele tinget ved, at han ikke er uforberedt? Det ærede medlem må undskylde, hvis jeg blev lidt ophidset; jeg ved ikke, om det netop var det, det ærede medlem ønskede med sine udtalelser.

Det ærede medlem taler om andre gøremål; det er rigtigt, at en statsminister har mange gøremål, men det er også rigtigt, at det mest afgørende er det, der foregår her i folketinget. Gang på gang — og det ser vi nu igen her — når vi kommer med saglige forslag, og det er det efter min bedste overbevisning, så søger man at tale om alt muligt andet. Det ærede medlem siger, at det efter hans opfattelse ikke er nok, at vi får et overskud på statsbudgettet på 500 mill. kroner. Det har regeringen jo heller ikke sagt, og det fremgår også af den økonomiske årsoversigt. Det, regeringen har sagt, og det, regeringen har lagt op til, er, at det haster at få dette overskud, og det kunne vi opnå gennem disse foranstaltninger. Vi har tilkendegivet vor vilje til også at forhandle om andre ting, og det er forhandlingsvilje fra oppositionens side, jeg efterlyser. Det ærede medlems tale her i formiddags kunne ikke opfattes, som om partiet var forhandlingsvillig.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den højtærede statsminister, der kun kender min tale i formiddags fra radioavisens referat, som jeg ikke kender, taler om, at min tale ikke kunne opfattes som forhandlingsvillig. Jeg gør på mit partis vegne opmærksom på, at vi er rede til at forhandle videre om omsætningsafgiftsforslaget, om alle de punkter, der er nævnt i den økonomiske årsoversigt, for at nå frem til en økonomisk helhedsløsning; alt det,

regeringen har fremhævet som præmisser og som nødvendige i sin årsoversigt, er vi rede til at forhandle om i de kommende forhandlinger; mere kan en regering dog vel ikke ønske af en opposition. Vi har også været rede til det her, men statsministerens egen partifælle, finansministeren har måttet erkende, at forslagene var fremsat så sent, at man ikke kunne nå frem til virkelige forhandlinger, og det fremgår også af terminerne, søndag og mandag, og først derefter så vi statsministeren; nu kan statsministeren undskylde sig med det ene eller det andet, men det er kendsgerningen, og statsministeren havde vel ikke ventet, at vi på den tid kunne klare den helhedsløsning, der for os er nødvendig, hvis vi skal give statsministeren og hans regering de mange penge, som de ønsker sig.

Jeg har en klar erindring om, hvad der foregik i efteråret. Vi sad gang på gang i afgiftsudvalget og spurgte: kan vi ikke blive enige om opsparingspræmieforanstaltninger inden jul, som kan realiseres således, at de kan få virkning allerede på den selvangivelse, der skal udfyldes i januar 1962, men vi blev afvist. Regeringen ville have sine forslag igennem og først bagefter forhandle med oppositionen. Således vil en opposition ikke arbejde, først skal vi være regeringen til vilje og til behag, og derefter kan regeringen måske overveje at indrømme os noget af det, vi ønsker.

Statsministeren (Kampmann): Jeg takker det ærede medlem, fordi det ærede medlem nu giver udtryk for, at hans parti er forhandlingsvillig; det er det, det drejer sig om for mig. Det ærede medlem siger, at det er vanskeligt at drøfte en tale, man ikke har hørt. Det er også vanskeligt for mig gang på gang, når det drejer sig om taler ude i landet, som jeg har holdt, hvoraf kun halvdelen eller en fjerdedel er refereret. Det overgår jo os alle sammen.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen nævnte i formiddagsmødet et par ting, som for mig var noget ganske nyt. Det ærede medlem sagde, at det radikale venstre skulle have krævet, at et skatteforlig ikke måtte indgås med socialistisk folkeparti, og til gengæld havde forpligtet sig til at stemme for et hvilket som helst